

ФОНД ЗА ЕНЕРГЕТИКА И ЕНЕРГИЙНИ ИКОНОМИИ – ФЕЕИ АДСИЦ

**Приложение към финансов отчет към
31.03.2009г.**

1.ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

„Фонд за енергетика и енергийни икономии – ФЕЕИ” АДСИЦ е акционерно дружество със специална инвестиционна цел за секюритизиране на вземания, по смисъла на Закона за дружествата със специална инвестиционна цел. Предметът на дейност на дружеството е инвестиране на парични средства, набрани чрез издаване на ценни книжа, във вземания /секюритизация на вземания/, покупко-продажба на вземания, както и извършване на други търговски дейности, пряко свързани с покупко-продажбата и/или секюритизацията на вземанията.

Дружеството е учредено на Учредително събрание, проведено на 21.02.2006г. и е вписано в търговския регистър с Решение №1/10.03.2006г. на софийски градски съд по ф.д. №2600/2006г.

Съгласно чл.8 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел „Фонд за енергетика и енергийни икономии-ФЕЕИ” АДСИЦ има едностепенна форма на управление.

Дружеството се управлява от Съвет на директорите в състав:

- Инж. Прокопи Дичев Прокопиев – Председател на Съвета на директорите на Дружеството
- Инж. Цветан Каменов Петрушков – Зам.председател на Съвета на директорите и Изпълнителен директор
- Деян Боянов Върбанов – Независим член на Съвета на директорите

Адресът на управление на Дружеството е гр.София, ул.”Балша” №1, бл.9, ет.5.

2. СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА

2.1. ОСНОВА ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА ФИНАНСОВИТЕ ОТЧЕТИ

Основа за изготвяне на финансовите отчети на Дружеството са: Законът за счетоводството и Международните стандарти за финансова отчетност /МСФО/, приети от Комисията на Европейския съюз.

2.2. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Най-значимите счетоводни политики, прилагани при изготвянето на тези финансови отчети, са представени по-долу. При прилагането на счетоводната политика е дадено предимство на счетоводните принципи текущо начисляване, действащо предприятие, предпазливост, съпоставимост между приходите и разходите, предимство на съдържанието пред формата.

2.3. ИЗПОЛЗВАНЕ НА ПРИБЛИЗИТЕЛНИ СЧЕТОВОДНИ ОЦЕНКИ И ПРЕДПОЛОЖЕНИЯ

Изготвянето на финансов отчет по Международните стандарти за финансови отчети изисква ръководството да направи някои приблизителни счетоводни оценки и предположения, които се отнасят до докладваните балансови активи и пасиви, оповестените условни активи и пасиви, както и до признатите разходи и приходи за периода.

2.4. ЛИКВИДНОСТ

Дружеството е със специална инвестиционна цел и не следва да има постоянна бърза ликвидност.

2.5. СДЕЛКИ В ЧУЖДЕСТРАННА ВАЛУТА

Финансовите отчети на Дружеството се изготвят в български лева (лв.) и това е отчетната валута на Дружеството.

Сделките в чуждестранна валута се отчитат при първоначалното им признаване в отчетната валута на Дружеството по официалния обменен курс за деня на сделката, (обявения фиксинг на Българска народна банка). Приходите и разходите от курсови разлики, които възникват при уреждането на тези сделки и преоценяването на паричните позиции в чуждестранна валута в края на периода, се отразяват в Отчета за доходите.

2.6. ДЕФИНИЦИЯ И ОЦЕНКА НА ЕЛЕМЕНТИТЕ НА СЧЕТОВОДНИЯ БАЛАНС

2.6.1. Дълготрайните материални активи

Дълготрайните материални активи се оценяват първоначално по себестойност, включваща покупната цена, включително митата и невъзстановимите данъци върху покупката както и всички преки разходи за привеждането на актива в работно състояние за предвидената му употреба.

Последващото оценяване на материалните дълготрайни активи се извършва въз основа на препоръчителния подход, т.е. по себестойност, намалена с натрупаните амортизации и загуби от обезценка.

Последващи разходи, свързани с определен дълготраен материален актив, се прибавят към балансовата сума на актива, когато е вероятно предприятието да има икономически ползи над тези от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив.

Всички други последващи разходи се признават за разход за периода, в който са направени.

Амортизацията на материалните дълготрайни активи се начислява, като се използва линейният метод върху оценения полезен живот на отделните групи активи.

Избраният праг на същественост за материалните дълготрайни активи на Дружеството е в размер на 500 (петстотин) лв.

2.6.2. Дълготрайни нематериални активи

Дълготрайни нематериални активи се оценяват първоначално по себестойност. При покупка тя е равна на покупната цена, увеличена с всички платени мита, невъзстановими данъци и направените преки разходи във връзка с подготовка на актива за експлоатация.

След първоначалното признаване нематериалните дълготрайни активи се отчитат по себестойност, намалена с натрупаната амортизация и евентуални натрупани загуби от обезценка /препоръчителен подход/.

Последващите разходи, които възникват във връзка с нематериалните активи след първоначалното признаване, се признават в отчета за доходите в периода на тяхното възникване, освен ако има вероятност те да доведат до увеличаване на тяхната първоначално оценена ефективност и когато тези разходи могат надеждно да бъдат оценени и отнесени към актива. В тези случаи разходите се капитализират.

Амортизацията се изчислява, като се използва линейният метод върху оценения полезен срок на отделните активи.

Избраният праг на същественост за нематериалните дълготрайни активи на Дружеството е в размер на 500 (петстотин) лв.

2.6.3. Финансови активи –

Подход при класифициране: Като финансов актив се отчита всеки актив, който е: 1) пари; 2) договорно право за получаване на парични суми или друг финансов актив от друго предприятие; 3) договорно право за размяна на финансови инструменти с друго предприятие при потенциално благоприятни условия; 4) инструмент на собствения капитал на друго предприятие. Основната характеристика за класифицирането на финансовите активи е целта на придобиване или целта, която е поставена за постигане с портфейла, а тя се отразява на тяхното третиране и отчитане. Основните групи финансови активи са: 1) финансови активи, държани за търгуване; 2) финансови активи, държани до настъпване на падеж; 3) Кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието; 4) обявени за продажба. Предприятието признава финансовите активи в своя счетоводен баланс, когато стане страна по договорните отношения.

При първоначалното придобиване финансовите активи се оценяват по цена на придобиване, която включва: 1) справедливата стойност на платеното насрещно възмездяване; 2) разходите по извършване на сделката. Не се включват получените премии и отбивки, финансираня и разпределения на административни и други общи разходи.

Основни финансови активи, придобити от дружеството, са вземания, с цел секюритизация. Класифицират се като финансови активи, държани до настъпване на падеж. Характеризират се с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, които предприятието има положителното намерение и възможност да запази до падеж.

След първоначалното признаване финансовите активи, държани до падеж, се отчитат по амортизирана стойност, която подлежи на периодичен преглед за обезценка. Амортизираната стойност е размерът, с който е бил оценен финансовият актив при неговото първоначално признаване, минус вноските от погасяване на главницата, плюс-минус натрупаната амортизация на всяка разлика между този първоначален размер и размера на падеж и минус всяко отчисление за обезценка. За изчисляване на амортизацията се прилага методът на ефективната лихва. Последният представлява вътрешна норма на доходност, показващ възвръщаемостта от цесионната цена. В допълнение при наличието на обезценка на инвестицията финансовият инструмент се оценява по настояща

стойност на изчислените парични потоци. Всички промени в преносната стойност се отчитат в Отчета за доходите.

Заеми и вземания, възникнали първоначално в Дружеството, които нямат фиксиран падеж, се отчитат по себестойност.

2.6.4. Паричните средства в лева се оценяват по номинална стойност, а паричните средства, деноминирани в чуждестранна валута – по заключителния курс на БНБ към 31.12. Дружеството отчита като пари и парични средства наличните в брой, парични средства по банкови сметки, депозити, краткосрочни и високоликвидни инвестиции, които са лесно обръщаеми в паричен еквивалент и съдържат незначителен риск от промяна в стойността.

2.6.5. Основният капитал е представен по неговата номинална стойност и съответства на актуалната му съдебна регистрация.

2.6.6. Резерви - Дружеството формира резерви, като част от собствения капитал, обикновено след формиране на финансовия резултат от стопанската дейност и съгласно изискванията на българското законодателство.

2.6.7. Финансови пасиви -

Финансовите пасиви се признават тогава, когато съществува договорно задължение за плащане на парични суми или друг финансов актив на друго предприятие или договорно задължение за размяна на финансови инструменти с друго предприятие при потенциално неблагоприятни условия.

При първоначално признаване на финансов пасив предприятието го оценява по себестойност, която е справедливата стойност на полученото за него насрещно възмездяване.

След първоначалното признаване предприятието оценява всички финансови пасиви с изключение на пасивите, държани за търгуване и деривативите, които са пасиви, по амортизирана стойност.

Всички разходи, свързани с лихви, се признават като финансови разходи в Отчета за доходите.

Търговските задължения се признават първоначално по номинална стойност и впоследствие се оценяват по амортизирана стойност, намалена с плащания по уреждане на задължението.

Дивидентите, платими на акционерите на Дружеството, се признават, когато дивидентите са одобрени на Събрание на акционерите.

2.6.8. Провизии се признават при наличие на правно или конструктивно задължение по най-добрата приблизителна оценка на

